

24.4x18.7	1	עמוד 22	הארץ - the marker	06/12/2018	66259715-1
עו"ד רות דיין וולפנר - 17050					

שלילת זכויות על רקע בגידה – מדרון חלקלק לפגיעה בנשים

**מערכת
המשפט**

רות דיין וולפנר

שבגרה בו. האשה הגישה עתירה לבג"ץ, וט"ענה שבית הדין הרבני הגדול חרג מסמכותו כפסק הדין. ואולם כרעת רוב של שני שופטים דחה בג"ץ את העתירה וקבע כי אין עילה לה' תערובת בפסק הדין.

המשמעות המעשית של פסק הדין היא מתן הכשר לכך שבכל עת שבית הדין הרבני יעסוק בשאלת שותפות בני הזוג בנכסים ובי' רכוש, ניתן יהיה להכניס את אלמנט הבגידה כראיה המונעת חלוקה שוויונית ביניהם. מכאן והלאה קצרה הדרך לבצע השלכות נוספות כתוצאה מהבגידה – שתיים מהן כבר מניתי בתחילת המאמר. בג"ץ הכשיר בפסק דינו את טענת האשם בבגידה כעילה לצמצום חלקה של האשה ברכוש המשפחתי, בניגוד למגמה במשפט האזרחי לפיה יש לנתק את העיסוק בהתנהגות המינית של הצדדים משאלת חלוקת הרכוש בגירושים.

פריצת גבול זו עומדת בניגוד לפסיקות קודמות של בג"ץ, אך מצטרפת לרוח הנושבת

בג"ץ דחה באחרונה עתירה שהוגשה נגד פסק דין של בית הדין הרבני הגדול – והכשיר בכך קביעה חמורה, שלפיה אישה שבגרה בבעלה לא זכאית לחלק מזירת המגורים המשותפת, הרי שומה על שם בעלה. אם עד כה לא הורמו גבות בשפסקי דין ברוח זה יצאו מבית הדין הרבני, הרי שכששופטי בג"ץ נותנים לכך רוח גבית, קצרה הדרך לפסקי דין חמורים נוספים. הרי מדוע לא יילקחו ילדים מאמם שבגרה מאביהם? או מדוע, למשל, בגידה לא תהווה עילה לחלוקה לא שוויונית של הרכוש המשותף בהתאם לחוק יחסי ממוץ?

על קצה המזלג, במקרה זה מדובר בזוג הנשוי יותר מ-30 שנה, הורים לשלושה ילדים בוגרים. הבעל רכש לפני הנישואים קרקע, וכמהלך הנישואים העביר חלק ממנה לקבולן בעסקת קומבינציה, כנגד בניית בית מגורי המשפחה. לפני כחמש שנים הגיש הבעל תביעה לגירושים, שבה דרש להיכיב את האישה בגט עקב בגידתה בו. במסגרת פסק דין שניתן בבית הדין הרבני בחיפה, נקבע כי בין הצדדים התקיימה כוונת שיתוף ספציפית בבית המגור'ים – ולכן האשה זכאית למחציתו.

הבעל עירער לבית הדין הרבני הגדול, שהפך את ההחלטה וקבע כי לאישה אין כל זכות בדירה, בין היתר בשל בגידתה בבעל. בית הדין הרבני הגדול אף קבע כי בגידה היא ראייה לצמצום כוונת השיתוף בין בני הזוג, כלומר – מעשה הבגידה מעיד על היעדר כוונת שיתוף של בעל הנכס (הבעל) כלפי מי

אם בגידה משפיעה על כוונת בני זוג לשיתוף מלא ברכושם, מדוע שלא תשפיע גם על מסוגלות הורית או על ביטול הסכם ממוץ

מוזה כעשור – לפיה יש למזער למינימום את התערבות בית המשפט הגבוה לצדק בהחל'טות בית הדין הרבני. פסיקה זו עלולה להיות מסוכנת ואף להוביל לפריצת גבולות בנו'י שאים אחרים. הסכנה שבגידה תהפוך לשיקול לגיטימי בצמצום חלוקה שוויונית של הרכוש המשותף, מרחפת מעלינו היום יותר מתמיד. אם בגידה משפיעה על כוונה ארוכת שנים של בני זוג לשיתוף מלא ברכושם, מדוע שלא תשפיע גם על מסוגלות הורית, או כל ביטול

הסכם ממוץ, כאשר לבתי הדין מוקנית סמכות רחבה להפעיל שיקולי צדק? מניסיוני בתחום דיני המשפחה, במרבית מקרי הגירושים עומדות לאיזון ולחלוקה גם זכויות שאינן רשומות במשותף, למשל זכויות פנסיוניות. בתי הדין הרבניים כבר עושים שיי' מוש בטענת הבגידה כדי לצמצם את זכאותה של האישה לחלק מהפנסיה של בעלה, על ידי הקרמת המועד בו הופסק השיתוף בפועל (מור'עד הקרע). לכן אנהנו עומדים על סיפו של

במרבית מקרי הגירושים עומדות לחלוקה גם זכויות שאינן רשומות במשותף צילום: רויטרס

מדרון חלקלק לשלילת זכויות רכושיות נוס'יות בשל בגידה. נותר רק לקוות שככל שבית המשפט העליון יסכים לקיים דיון נוסף בשאלה, יכריע הצורך להגן על בני הזוג המתגרשים מפני הרתת המ'י שפט האזרחי, האחראי לחלוקת הרכוש, על פני החלטות מסוכנות של בתי הדין הרבניים.

הכותבת היא עורכת דין,
מומחית בדיני משפחה וירושה